

Niet ondertekend afschrift afgeleverd aan
uitsluitend voor bestuurlijke inlichting -
enkel voor behoeften van inwendige aard.

de SI

Arrestnummer c/ 943 / 2014
Repertoriumnummer 2014/ 2875
Datum van uitspraak 18 juni 2014
Rolnummer 2014/CO/189 STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR
Notienummer parket-generaal 2014/PGA/819 2014/VJ11/232

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twaaftde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

2014/PGA/819 - 2014/VJ11/232

Het OPENBAAR MINISTERIE

en inzake

1.
zonder gekend beroep
wonende te

rechtstreeks dagende partij

2.
zonder gekend beroep
wonende te
thans wonende te

rechtstreeks dagende partij

3.
zonder gekend beroep
wonende te
met keuze van woonplaats ten kantore van haar raadsman,
kantoorhoudende te

rechtstreeks dagende partij

de rechtstreeks dagende partijen sub 1 en 2 aanwezig en bijgestaan
en de rechtstreeks dagende partij sub 3 vertegenwoordigd door mr.
, advocaat bij de balie van

tegen

binnen een termijn van 1 jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 150 € per dag vertraging in het niet nakomen van de aanpassingswerken hiervoor bevolen.

Het college van burgemeester en schepenen en/of de stedenbouwkundig inspecteur wordt gemachtigd tot ambtshalve uitvoering in geval het vonnis niet wordt uitgevoerd.

Het vonnis is in kracht van gewijsde getreden.

Door verzoekers werd geen hoger beroep ingesteld, gezien zij akkoord waren met de verwijdering van de opstanden die vermeld waren in de inleidende dagvaarding en in het overwegend gedeelte van het vonnis, mede gezien een geldboete met volledig uitstel werd bekomen.

Verzoekers hebben de bevolen herstelmaatregel vanaf de uitspraak beschouwd als een bevel tot verwijdering van de opstanden die ook uitdrukkelijk in de dagvaarding zijn vermeld.

De vermelding in het beschikkend gedeelte van het vonnis dat alle opstanden dienen verwijderd te worden, kon dan ook in de ogen van verzoekers enkel gelezen worden als een bevel tot de verwijdering van alle opstanden waarvoor zij gedagvaard zijn.

De dagvaarding dient op straffe van nietigheid duidelijk de tenlastelegging te omschrijven, hetgeen hier is gebeurd in detail door vermelding ondermeer van de kadastrale perceelnummer, de omschrijving van de litigieuze constructies met vermelding van hun aard, hun omvang, hun ligging op het perceel en zelfs de verwijzing naar een plan uit het strafdossier en de daarop vermelde nummers van de opstanden.

De strafrechtelijke veroordeling en de herstelmaatregel kunnen enkel op deze opstanden betrekking hebben.

Ook het verplichte voorafgaandelijke advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid heeft slechts op deze limitatief opgesomde opstanden betrekking.

Verzoekers hebben hun verweer ook enkel met betrekking tot deze opstanden gevoerd.

Iedere andere interpretatie van het vonnis is in de ogen van verzoekers uitgesloten en zou in strijd zijn met de beginselen van het strafrecht, het recht op een eerlijk proces en de waarborgen voorzien in art. 6 EVRM.

Niettemin moeten verzoekers vaststellen dat de stedenbouwkundig inspecteur het vonnis anders interpreteert.

Klënten zijn overgegaan tot de verwijdering van de opstanden aangeduid op het grondplan waarnaar de dagvaarding verwijst onder de nummers 6 en 7.

Ik nodig u uit de nodige vaststellingen te willen doen omtrent de uitvoering van de herstelmaatregel overeenkomstig art. 6.1.45 VCRO en mij afschrift van het op te maken P.V. te willen bezorgen.

Ik verzoek u eveneens uw gerechtsdeurwaarder , die op 4.6.2013 overging tot betekening met bevel om uit te voeren, op de hoogte te willen stellen van ons verzoek P.V. op te maken van de uitvoering van de herstelmaatregel."

De stedenbouwkundig inspecteur weigerde echter de conformiteit te willen laten vaststellen in het P.V. en ging zelfs over tot het laten inschrijven van een wettelijke hypotheek op grond van artikel 6.2.1 VCRO.

Tevens wordt de betaling van een dwangsom gevorderd.

Dit standpunt wordt gemotiveerd door de stedenbouwkundig inspecteur in een schrijven dd. 31.7.2013 als volgt:

"Het samenlezen van de opgelegde herstelmaatregel en het overwegende gedeelte van het vonnis met betrekking tot de herstellordering geeft dan ook aan dat de herstelmaatregel ruimer toepassingsgebied heeft dan u aangeeft in uw schrijven van 28.6.2013"

Er bestaat dus duidelijk een betwisting over de interpretatie van het vonnis en in de stelling van verzoekers geeft de stedenbouwkundig inspecteur aan de uitspraak een betekenis en een draagwijdte die niet in overeenstemming is met de beginselen van strafrecht, de rechten van de verdediging en de processuele waarborgen voorzien in art. 6 EVRM.

De houding van de stedenbouwkundig inspecteur berust op machtsoverschrijding, machtsafwendings en / of machtsmisbruik.

Niettemin moeten verzoekers vaststellen dat er een verschil in interpretatie bestaat over het vonnis tussen de verzoekers en een overheidsorgaan, zodat er sprake kan zijn van een onduidelijkheid of dubbelzinnigheid in het gewezen vonnis in de zin van art. 793 Ger.W. en het vonnis verder dient uitgelegd te worden.

Naast de uitlegging van het voormelde vonnis stellen verzoekers ook een vordering in met betrekking tot de opgelegde dwangsom.

Verzoekers vorderen de opheffing van de dwangsom, minstens voor de periode vanaf de uitspraak van het voormelde vonnis, in nog meer ondergeschikte orde vanaf het verstrijken van de wachtermijn tot 6 maanden na het definitief worden van de uitspraak over de uitlegging van het vonnis.

Verzoekers hebben het vonnis steeds te goeder trouw geïnterpreteerd en de interpretatie van de stedenbouwkundig inspecteur is voor verzoekers volkomen onverwacht / onvoorzienbaar / onvoorstelbaar want in strijd met de meest fundamentele beginselen van het recht, derwijze dat sprake is in hoofde van verzoekers van een onmogelijkheid voor hen om aan de hoofdveroordeling te voldoen, dit althans voor zover sprake zou zijn van een meer verregaande verplichting tot afbraak, quod non.

Er is sprake van onmogelijkheid in de zin van artikel 1385quinquies Ger.W. indien het onredelijk zou zijn om meer inspanningen en zorgvuldigheid van de veroordeelde te vergen dan hij heeft betracht (Cass. 30 mei 2002, C.99.0298.N).

De dwangsom is enkel verbeurd wanneer de gewraakte handelwijze klaarblijkelijk, dit wil zeggen zonder redelijke discussie, een inbreuk op de opgelegde verplichting oplevert. Is een redelijke discussie mogelijk, dan is de dwangsom niet verbeurd (E. Dirix en K. Broeckx, Beslag in APR, nr. 83j, p. 66).

De interpretatie van de stedenbouwkundig inspecteur is daarmee verregaand dat deze niet voorzienbaar was en in strijd is met het rechtsgevoel. Minstens moet vastgesteld worden dat deze interpretatie voor redelijke discussie vatbaar is.

Pas nadat het geschil met betrekking tot de interpretatie is opgelost door de daartoe exclusief bevoegde rechter kan in redelijkheid van verzoekers verwacht worden dat zij ook tot verwijdering van de overige opstanden overgaan. Tot zolang geen uitlegging van het vonnis is gebeurd kan aan verzoekers niets verweten worden en bevinden zij zich in de onmogelijkheid zich volledig te schikken naar de rechterlijke uitspraak en het recht, hetgeen nochtans hun uitdrukkelijke bedoeling is.

Indien bij het onmogelijke de interpretatie van de stedenbouwkundig inspecteur zou gevolgd worden dient aan verzoekers een nieuwe wachttermijn verleend te worden van 6 maanden om aan de volledige uitvoering van het vonnis te voldoen.

Verzoekers benadrukken hun respect voor het recht en de rechterlijke uitspraak en zullen indien de interpretatie van de stedenbouwkundig inspecteur zou gevolgd worden aan de rechterlijke uitspraak voldoen.

Het komt evenwel gepast voor in dat geval vanaf de uitlegging van het vonnis een nieuwe wachttermijn aan verzoekers te verlenen van 6 maanden, gedurende dewelke geen dwangsom zal kunnen verbeuren.

Verzoekers doen tenslotte een appel aan de stedenbouwkundig inspecteur om in afwachting van de beslechting van huidig incident geen verdere uitvoeringsmaatregelen te treffen en dit in een schrijven aan de raadsman van verzoekers te willen bevestigen.

***

Verder verwijzen verzoekers nog naar de volgende rechtsleer.

Het komt de beslagrechter toe te beoordelen of de voorwaarden waaronder de dwangsom verschuldigd is, al dan niet vervuld zijn. Als maatstaf van de toetsing van de naleving van het rechterlijk bevel of verbod dient de beslagrechter het doel en de strekking van de veroordeling als richtsnoer te nemen, met dien verstande dat de veroordeling geacht wordt niet verder te strekken dan tot het bereiken van het daarmee beoogde doel (Cass. 10 november 2005, AR C.04.0020.N; Cass. 9 februari 2007, AR C.05.0573.N).

Voorts moet het rechterlijk gebod of verbod waarop de dwangsom is gesteld, restrictief worden uitgelegd. De dwangsom is immers een private straf (E. Dirix en K. Broeckx, Beslag in APR, Antwerpen, Kluwer, 2010, nr. 83h, p. 65). De debiteur moet precies weten wat van hem wordt verlangd (E. Dirix en K. Broeckx, Beslag in APR, nr. 83h, p. 64).

De dwangsom is enkel verbeurd wanneer de gewraakte handelwijze klaarblijkelijk, dit wil zeggen zonder redelijke discussie, een inbreuk op de opgelegde verplichting oplevert. Is een redelijke discussie mogelijk, dan is de dwangsom niet verbeurd (E. Dirix en K. Broeckx, Beslag in APR, nr. 83j, p. 66).

Het komt in dit verband in voorkomend geval ook aan de beslagrechter toe de draagwijdte van de uitvoerbare titel vast te stellen. De beslagrechter die krachtens artikel 1498 Ger.W. bevoegd is ingeval van zwaarigheden bij de tenuitvoerlegging van een uitvoerbare titel, mag zich weliswaar niet mengen in de bevoegdheid tot uitlegging van een vonnis maar hij zal soms toch de draagwijdte moeten bepalen van de bewoordingen van een rechterlijke beslissing die noch onduidelijk noch dubbelzinnig is in de zin van art. 793 Ger.W., wanneer die bewoordingen een probleem van tenuitvoerlegging doen rijzen. Op die wijze legt de beslagrechter niet de ten uitvoer gelegde beslissing uit maar beslecht hij alleen het geschil tussen de partijen over de draagwijdte van de beslissing (Cass. AR C.05.0361.F, 22 februari 2007, RNB 2007, 665, RW 2009-10, 427).

Zie ook Antwerpen, 13 september 2011, www.elfri.be:

De door de bodemrechter opgelegde hoofdveroordeling moet voldoende nauwkeurig geformuleerd zijn, zodat de veroordeelde precies weet waaraan hij zich te houden heeft. Het rechterlijk gebod of verbod waarop de dwangsom is gesteld dient immers restrictief uitgelegd nu de dwangsom een private straf is. Een niet nauwkeurig omschreven hoofdveroordeling is onuitvoerbaar, (zie o.m. DIRIX, E. en BROECKX, K., Beslag, A.P.R., 2001, nr. 83 g, p. 55-56; WAGNER, K., Dwangsom, A.P.R., 2003, nr. 124, p. 119).

Het komt verder niet toe aan de beslagrechter om de rechterlijke uitspraak te interpreteren, en waar nodig moet de zaak opnieuw voorgelegd worden aan de dwangsomrechter.

***

In deze is discussie met de stedenbouwkundig inspecteur, die een overheidsinstantie is en geacht wordt de wet te kennen en toe te passen, ontstaan over de draagwijdte van de woorden " het slopen van alle constructies" in het beschikkend gedeelte van het vonnis.

Verzoekers zijn van oordeel dat dit een uitlegging van het vonnis vereist, waarvoor niet de beslagrechter maar wel de correctionele rechtbank bevoegd is.

Bovendien is enkel de correctionele rechtbank in deze bevoegd om te oordelen over het verzoek tot opheffing en schorsing van de dwangsom.

Artikel 1385quinquies Ger.W. bepaalt het volgende:

"De rechter die een dwangsom heeft opgelegd, kan op vordering van de veroordeelde de dwangsom opheffen, de looptijd ervan opschorten gedurende de door hem te bepalen termijn, of de dwangsom verminderen in geval van blijvende of tijdelijke, gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen.

TEN EINDE:

De vordering van mijn verzoekers ontvankelijk en gegrond te verklaren;

- na opvraging en inzage van het strafdossier een uitlegging te geven van de draagwijdte en het voorwerp van de bij vonnis van 21.11.2011 lastens verzoekers bevolen herstelmaatregel;
- uitspraak te doen over de kosten overeenkomstig art. 801 Ger.W.;
- overeenkomstig art. 1385 quinquies Ger.W. de opheffing van de dwangsom te bevelen, minstens voor de periode vanaf de uitspraak van het voormelde vonnis, in ondergeschikte orde vanaf het verstrijken van de wachttijd tot 6 maanden na het definitief worden van de uitspraak over de uitlegging van het vonnis, minstens de looptijd van de dwangsom gedurende deze periode op te schorten;
- gedaagde tenslotte te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding voorzien bij art. 1022 Ger. W. en begroot in hoofde van verzoekers op de kosten van de akte dezer meer de rechtsplegingsvergoeding ad 1.320,00 €;

Het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad niettegenstaande alle verhaal, zonder borgstelling en met uitsluiting van het vermogen tot kantonnement;

2. Voorgaanden

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 21 november 2011 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 1C, werd onder meer als volgt beslist:

| *zijnde de eerste beklaagde,*
tweede beklaagde,

zijnde de
zijnde de derde beklaagde]

Beveelt lastens de drie beklaagden, dat de plaatsen gelegen aan de _____ te _____ gekadaastreerd als _____ in hun oorspronkelijke staat zullen hersteld worden, namelijk:

- door het slopen van alle constructies (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein,
- het volledig ontruimen van het perceel,

binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van het huidige vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de aanpassingwerken hiervoor bevolen

Dat de stedenbouwkundige inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de stedenbouwkundige Inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

en dit uit hoofde van:

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Te

In agrarisch gebied

Op het onroerend goed gelegen te
gekadastraerd als
met een globale oppervlakte van 1.500 m²

eigendom van

(geboren te

)
bij akte verleden op 22 september 2006

A.

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, de hiernavermelde handelingen, te hebben uitgevoerd, voortgezet of instandgehouden:

I.

het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare constructies die voor bewoning kunnen worden gebruikt, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5° c) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, meer bepaald:

a) De eerste

Van 25 september 2006 tot 11 december 2007:

het gewoonlijk gebruiken van voormelde grond voor het plaatsen van een trekcaravan van 3,5 meter op 2 meter, met een voortent van 3,5 meter op 2 meter, achteraan het perceel (op de legende aangeduid onder nr. 7, stuk 8)

b) De eerste en de tweede

Van 12 december 2007 tot minstens 30 juni 2010:

het gewoonlijk gebruiken van voormelde grond voor het plaatsen van een trekcaravan van 3,5 meter op 2 meter, met een voortent van 3,5 meter op 2 meter, achteraan het perceel (op de legende aangeduid onder nr. 7, stuk 8)

c) De eerste en de tweede

Van 1 maart 2008 tot minstens 30 juni 2010:

het gewoonlijk gebruiken van voormelde grond voor het plaatsen van een trekcaravan van 4 meter op 2,20 meter, aansluitend achteraan de twee stacaravans die in T-formatie werden geplaatst (op de legende aangeduid onder nr. 6, stuk 8)

De feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 alsdan strafbaar ingevolge de artikelen 99 §1 5° c), 146 1°, 146 3°, 147, 148 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening van 18 mei 1999;

II.

het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, terwijl de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt bij Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.6° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

meer bepaald door de hoofdfunctie te wijzigen van landbouw in de ruime zin naar wonen, namelijk door de illegale en onvergunde stacaravans te gebruiken als woonplaats en zich aldaar te hebben laten inschrijven in de bevolkingsregisters

a) De eerste.

van 25 september 2006 tot 27 augustus 2009

b) De tweede.

van 12 december 2007 tot 27 augustus 2009

De feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 alsdan strafbaar ingevolge de artikelen 99 §1 6°, 146 1°, 147, 148 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999;

B.

De derde.

Van 25 september 2006 tot minstens 30 juni 2010

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat de onder tenlastelegging A beschreven strafbare feiten werden gepleegd, voortgezet of in stand gehouden,

De feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 alsdan strafbaar ingevolge de artikelen 146 3°, 146 tweede lid, 147, 148 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening van 18 mei 1999.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken 2de kantoor te dd. 21 februari 2011

eigendomsakte verleden door notaris te

3. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 3 februari 2014 door de drie rechtstreeks dagende partijen tegen al de beschikkingen hen aanbelangende

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 20 januari 2014 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 1C, waarbij beslist werd:

Verklaart de rechtstreekse dagvaarding ontvankelijk, doch beide vorderingen worden afgewezen.

Legt de kosten van:

- het geding, belopende op 0 EURO op heden ten laste van de rechtstreeks dagende partijen;
- de rechtstreekse dagvaarding ten laste van de rechtstreeks dagende partijen.

4. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 30 april 2014.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer voorzitter in zijn verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn advies
- de rechtstreeks dagende partijen in hun middelen, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd
- de rechtstreeks gedaagde partij in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

5. Beoordeling

5.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

Het hoger beroep, regelmatig naar vorm en termijn, is ontvankelijk.

5.2. Motivering ten gronde

5.2.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, stelt het hof vast dat de vordering tot uitlegging terecht werd afgewezen door de eerste rechter nu het beschikkend gedeelte van het vonnis d.d. 21 november 2011 duidelijk is en voor geen uitlegging of interpretatie vatbaar.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door de rechtstreeks dagende partijen in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen.

Gelet op de bij dagvaarding aanhangig gemaakte feiten sub A.I., A.II. en B. dienden de rechtstreeks dagende partijen binnen één jaar vanaf het definitief worden van het vonnis op 6 december 2011, dus voor 7 december 2012, alle constructies (zijnde een trekcaravan van 3,5 m x 2 m met een voortent van 3,5 m x 2 m achteraan op het perceel, een trekcaravan van 4 m x 2,20 m aansluitend achteraan de twee stacaravans die in T-formatie werden geplaatst en de illegale en onvergunde stacaravans) te slopen, inclusief eventuele vloerplaten en fundamenten, de bouwput op te vullen met zuivere teelaarde en alle

afbraakmaterialen van het terrein te verwijderen, en ten slotte het volledig ontruimen van het perceel. En dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de-aanpassingswerken.

De rechtstreeks dagende partijen wisten derhalve perfect wat van hen verwacht werd.

2. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, blijft ook de vordering op grond van artikel 1385quinquies Ger.W. van de rechtstreeks dagende partijen afgewezen.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door de rechtstreeks dagende partijen in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen.

Er is in hoofdte van de rechtstreeks dagende partijen geen blijvende of tijdelijke, gehele of gedeeltelijke materiële of morele onmogelijkheid vast te stellen.

Uit de stukken 12-16 van de rechtstreeks gedaagde partij blijkt dat alleszins niet de materiële onmogelijkheid bestond om tot volledig herstel zoals bevolen over te gaan, nu daaruit blijkt dat het herstel volledig zou zijn uitgevoerd. Een morele onmogelijkheid evenmin nu daartoe geen afdoende bewijs geleverd wordt. Het stilzitten van de rechtstreeks dagende partijen ondanks de duidelijke verplichtingen kan niet als een zodanige onmogelijkheid gelden. De uitvoering van de bevolen herstelmaatregel bracht voor de rechtstreeks dagende partijen geen onredelijke inspanningen met zich.

De beoordeling of er en desgevallend hoeveel dwangsommen verbeurd zouden zijn en/of het bevolen herstel volledig en op welk ogenblik werd uitgevoerd behoort tot de bevoegdheid van de beslagrechter, de bevoegde rechter inzake executiegeschillen.

3. Nu er geen materiële of morele onmogelijkheid is vast te stellen, is geen wettige reden voorhanden om de dwangsom af te schaffen, te schorsen, te verminderen, of in tijd of omvang te beperken.

Het bestreden vonnis dient derhalve te worden bevestigd.

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 182, 183, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50 van het Strafwetboek
- 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 1385quinquies van het Gerechtelijk Wetboek

7. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Bevestigt het bestreden vonnis;

Veroordeelt de rechtstreeks dagende partijen solidair tot de kosten van deze procedure in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 189,06 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

voorzitter

raadsheer

plaatsvervangend raadsheer

en in openbare terechtzitting van 18 juni 2014

uitgesproken door voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal

met bijstand van griffier